

Index Rerum,

pluribus declaravit S. Congreg. ibidem n. 3. & seqq.

Conseruatoribus Religionum pettinet causarum cognitio in prima instantia. pag. 270. num. 6.

Conseruatoria quales hodie per Trident. sunt sublata, ac prima instantia Ordinariis reserua. ibid. n. 7.

Conseruatoria hodierna habentes amplissimas clausulas, & facultates, in quo discrepent à limitatis per ius commune. ibidem n. 8. & remissiuè.

Conseruatoria Religionum, & Vniuersitatum sunt intacta à Trid. ibid. n. 9.

Conseruatoria Regularium sunt prælibata in Trid. ac idè eorum conseruatores cognoscunt in prima instantia, vti vterius declarauit S. Congreg. ibid. n. 10.

Et itidem responsum fuit conseruatoribus Vniuersitatis Leodiensibus. p. 271. n. 11.

Cap. causæ omnes, circa causas infra biennium terminandas non comprehendit conseruatores, declarauit Sacra Congregatio. ibidem num. 12.

Conseruatoria particularium, manent sub dispositione iuris communis, & vltra procedentes in violentis non notoriis Rex vti protector Concil. Trident. remittit causam Ordinariis. ibid. n. 13.

Conseruatores Vniuersitatum, & Religionum procedere in prima instantia iuxta tenorem privilegiorum patitur Senatus, cum Concil. Tridentin. non percutiatur. ibidem numer. 14.

Conseruatorum datio est etiam inducta in fauorem colligantium, ne cogantur Romam adire pro exemptis conueniendis. pag. 277. num. 88.

Etque inductum in fauorem publicæ utilitatis. ibid.

Conseruatori subintrat locum Ordinarij, à quo quis eximitur, & illius naturam, & vices vti subrogatus assumit. ibid. n. 89.

Conseruator cum deat ad Vniuersitatem causarum Ordinario æquiparatur iuxta magis receptam opinionem. ibid. n. 90. & 91.

Conseruatores in prima instantia cognoscunt de causis suorum exemptorum, eosque agnoscit Sancta Congregatio, vti Ordinarios exclusiuè ad Episcopos Ordinarios. ibidem num. 92.

Conseruatoris datio in maiorem fauorem exemptorum, si per rescriptum non subscriptum mutari permitteretur, in maius potius eorum damnatum foret, quod ius non patitur. p. 278. num. 94.

In conseruatoribus vicem Ordinarij exempto datis, qui alium Ordinarium in suo loco non habent, qui in prima instantia cognoscere permittuntur, verificantur verba Tridentinæ. causæ omnes. ibid. n. 95.

Conseruatorem eligere extra Regnum prohibiti sunt exempti, ne naturales molestias tot patiantur. ibid. n. 97. cum seqq.

De differentiis inter Conseruatores datos iuxta ius commune, & modernos datos cum amplissimis facultatibus cognoscendi iudicialiter, & cum iurisdictione de causis exemptorum. p. 279. n. 101. remissiuè.

De appellationibus emissis à Conseruatoribus

exemptorum ad Sedem Apostolicam cognoscit Nuncius Hispaniæ contra Cochier, p. 311. num. 37.

Conseruator magis accedit Ordinariæ iurisdictioni. ibid. n. 38.

Nunciij principalis potestas est circa appellationes ab Ordinariis emissas, & propterea circa interpositas à Conseruatoribus loco Ordinariorum habitus. ibid. n. 39.

Consilium Regium. Vide Senatus, Senator.

Consilium Supremum remittit omnes causas retentionis ob derogationem iuris patronatus laicorum, aut Regis, & ad Chancellarias, aliasve Audientias Regias ex l. Regni. p. 181. n. 19. & seqq.

Quod ita dispositum ad exonerationem Supremi Consilij in totius Regni regimine occupati. ibid. n. 20. & 21. & seqq.

Consortes.

Consortis iuris indiuidui potitur privilegijs sui consortis. p. 274. n. 61. cum seqq.

Constitutio. Vide Statutum, Lex.

Constitutio 9. Iulij III. non est in vtu in Regnis Hispaniæ. p. 48. n. 135.

Constitutio Pij V. de non conferendis beneficijs resignatis consanguineis Episcoporum in Hispania non fuit recepta, sed ab ea supplicatum. ibid. n. 136.

Constitutio Gregorij de facienda publicatione resignationis, aut permutationis beneficiorum factæ coram Ordinario, non est in Hispania recepta. ibid. n. 17.

Constitutio Clementis de largitione munerum Religiosis prohibita non fuit recepta. p. 49. num. 138.

Constitutio Pij IV. de professione Fidei in aliquibus Religionibus non ligat, quia non recepta. ibid. n. 140.

Constitutio Greg. XIV. de immunitate Ecclesiasticæ in Hispania non fuit recepta. ibid. n. 142.

Consuetudo. Vide Observantia, Prescriptio.

Consuetudo examinandi litteras Apostolicas apud varias Christiani Orbis Nationes viget, sciente & patente Papa. p. 36. n. 40.

Quam non damnat Pater Enriquez, nisi ob suspicionem fraudulentæ inobedienciæ, aut nisi Rex de fide sit suspectus. ibid. n. 41.

Consuetudo, & obseruantia Prouinciæ attenditur ad iustitiam actus, siue licitus, aut illicitus. p. 49. n. 146.

Consuetudo vetusta, ex qua Princeps confert beneficia, tolli non debet, quando timetur scandalum. p. 72. n. 42. & seqq.

Consuetudinis mutatio ipsa etiam, quæ adiuuat utilitate, nouitate perturbat. p. 93. n. 2. & seqq.

Consuetudo non erit mutanda ex qua diu Princeps contulit beneficia, ne ex nouitate oriatur scandalum. p. 95. n. 11.

Ex consuetudine immemoriali competit Regi facultas tollendi violentias. p. 117. n. 6.

Consuetudo non potest extendi de loco ad locum nec de casu ad casum. ibid. n. 7.

Consuetudo interpretatiua non requirit præscriptionem, sed aliquando ita fuisse de facto obseruatum. ibid. n. 12.

Consuetudo interpretatiua legis non requirit scientiam Principis. ibid. n. 10.

Consuetudo interpretatiua dirimit omne dubium circa dispositionem hominis, aut legis. ibid. n. 12.

Consue

& Verborum.

Consuetudine nequit fieri, quod nec pacto. p. 251. n. 8. & 9.

Consuetudo etiam iniusta excusat. pag. 348. num. 42.

Etiam si proueniat à principio iniusto. ibidem num. 43.

Consuetudines aliquot contra libertatem Ecclesiasticam, per tolerantiam Pontificum sustinentur, & iustificuntur. p. 4. n. 174.

Contemplatio.

Contemplatione alterius facta promissio, isto decedente re integra corrui, secus non re integra facta iam acceptatione per donarium. p. 340. n. 22. & seqq.

Concessio facta nomini contemplatione nominis, puta Imperatori, hæredo, & restringitur ad nomen, & eo deficiente deficit, & extinguitur. p. 235. n. 5. & seqq.

Conestatio litis. Vide Litis conestatio.

Continentia cause. Vide Causa.

Continentia cause ex quibus rationibus non diuiditur, sed coram vno iudice tractari debet. p. 308. n. 4.

Continentia cause diuidi nequit. pag. 409. num. 12.

Vnius cause ad se ipsam magna est continentia. ibid. n. 13.

Tam in principali negotio, quam in alio ab illo originem trahente. ibid. n. 14.

Contrahens, contractus. Vide Obligatio, Quasi contractus, Forum.

Contractus potest dici nullus, & conditionaliter simul potest dici eiusdem reitutio. p. 160. n. 11. & seqq.

Contractus ratione fortitur quis forum, quia iudex loci contractus competens dicitur. pag. 231. n. 2. Vide *Forum.*

Ratione contractus quando & in quibus casibus fortitur quis forum, & de tota materia ibid. n. 11. remissiuè.

Contractus nomen solum per contrahentes appositum non attenditur, sed eius forma, & effectus. p. 252. n. 24. & seqq.

Nisi contractus effectus nomini per contrahentes appositus non repugnet. ibidem num. 26. cum seqq.

Contractu cuius ratione forum quis fortitur, sublato, & forum etiam sublatus intelligitur. p. 287. n. 51.

Contrahens sub vna qualitate tanquam talis censetur contrahere, & non tanquam alter ex alia qualitate quam simul habet. pag. 314. num. 25.

Nec alteri qualitati, cuius respectu non contraxit, contractus nec prodest, nec nocet. ibid. n. 26. cum seqq. & p. 315. n. 38.

Dignitas vnaquæque sua retinet iura separabiliter, & iuxta quam contrahitur, attenditur qualitas, non alterius dignitas. ibid. n. 37.

Contractus ratione fortitur quis forum alienum, quia de iure iudex loci contractus competens dicitur. p. 197. n. 3.

Contractus vbi est à iure permixtus inter partes principales non attenditur præiudicium inde alteri ortum incidenter, & in consequentiam. p. 398. n. 12.

Si cum contractu celebrato in alieno foro simul concurrat expressa renunciatio proprij fori,

absolutè acquiritur iustificatio contra contrahentem etiam ibi non reperitum. ibid. n. 18.

Hac tamen renunciatione expressa Clericus absque licentia sui Episcopi vti non potest. ibid. n. 19. & seqq.

Contractu extra Curiam Romanam celebrato, nec ibidem celebrato fortitur eius forum nisi ibidem reperitur contrahens, nec suppletur subscriptio requisita per expressam clerici renunciationem sine consensu Ordinarij. p. 402. n. 53. & seqq.

Contrahens contemplatione vnus ex officijs concurrentibus in eadem persona non influit in aliud, cuius nomine non contraxit. p. 314. n. 25. & seqq.

In contractu gesto à Papa non tanquam Papa, sed vti persona propria priuata, & respectu sui patrimonij non videtur ei consentire vti Papa. p. 316. n. 46.

In contractu celebrato cotam Papa, ipse videtur supplere omnes defectus iuris positiuè. ibid. n. 45.

Contraria, Contradictor, Contradictio. Vide Tertius, Remedium.

Contradictor legitimus admittitur ad impedendam executionem faciendam, non tamen iam factam, & re non integra comparens. p. 133. n. 44.

Circa contradictores legitimos comparentes executione peracta, & re iam non integra, plura nouiter considerantur alibi non reperienda. p. 140. n. 108. & seqq.

Contradictor possidens non citatus quando cumque comparens reponere facit ante omnia gesta per executorem. p. 141. n. 109.

Contradictor legitimus est quilibet originarius ad se opponendum executioni litterarum obrentatum per alienigenam ad beneficium horum Regnotum. p. 142. n. 118.

Item filius patrimonialis in provisione beneficij facta non patrimoniali. ibidem num. 119. & seqq.

Legitimus contradictor est quilibet vassallus pro defensione præiudicantiæ, & maioris Regis. ibid. n. 119. & seqq.

Legitimus contradictor semper est patronus laicus ad impedendam executionem beneficij impetrati absque sui consensu. ibidem num. 124.

Contradictor legitimus est Fiscalis Regius in iis, quæ tangunt publicum Regis, aut Regni præiudicium. ibid. n. 123.

Contradictor comparens post immissionem non possidens, quando legitime comparuisse dicatur. ibid. n. 119. cum seqq.

Contradictor, qui nec possidet, nec allegat causam resolutiuam præcedentis executionis iam peractæ, non auditur in eius repositione. ibid. num. 114.

Patronus laicus non citatus ad executionem litterarum, quando cumque compareat, dicitur legitimus contradictor tam respectu possessionis sui iuris patronatus, quam effectus resolutæ collationis, & possessionis per suam contradictionem. pag. 145. n. 143. & seqq.

Remedia ad inuicem contraria cumulari nequeunt. p. 159. n. 4.

Contraria simul stare non possunt. ibidem numer. 5.

Index Rerum,

Ad propositionem vnus ex contrariis sequitur remotio alterius. *ibid.* n.6
 Contraria allegans non auditur. p.160. n.7
 Contraria etsi sint appellatio, & nullitatis oppositio, conditionaliter tamen simul valent proponi. *ibid.* n.10. & seqq.
 Contrarietas, & perplexitas nulla insurgit ex remediis conditionaliter, & diuiniue simul intentatis. *ibid.* n.12
 Contraria an sint querelae retentionis, & violentiae ob non delatam appellationem ab executore emissam. p.159. n.3. & seqq.
 Contraria remedia simul cumulari possunt ad diuersos fines & respectus. pag.161. num.19. & seqq.
 Contraria remedia ad idem cooperandum tendentia simul cumulantur. *ibid.* n.24
 Contraria allegare cuiuslibet permittitur ad sui defensionem. *ibid.* n.25
 Contraria remedia ad idem cooperandum cumulari possunt, & compatiuntur. pag.155. num.78
 Contrarietas in abstracto, & non in concreto, in substantia non attenditur. *ibid.* n.79
 Priuilegio communi, etsi omnes contraueniant, solus vnus valet contradicere. pag.273. n.42. & seqq.
 Contrariae sententiae ne in diuersis iudiciis ferantur, causa continentia non diuidenda, sed coram vno iudice tractanda. p.308. n.1. cum seqq.
 Dispositio tollens contradictionem, aut impedimentum, intelligitur de impedimento praestito de facto, non de iure aperiente viam ad illud proponendum. pag.347. numer.34
 Contradicere de facto non dicitur, qui coram iudice comparer. *ibid.* n.35. & seqq.
 Contradictor legitimus opponens contra personas eligentium, eligendorum, aut electorum, facit vt actus extrajudicialis amittant primariam naturam extrajudicialitatis, & deinceps cognoscatur iudicialiter. pag.361. num.5
 Contradictoris legitimi exceptiones oppositae contra electionem capituli requirunt iudicalem cognitionem, de quibus solus Praelatus cognoscit in prima instantia. pag.362. num.15
 Contradictor legitimus comparens coram executore litterarum super beneficio reseruatoin via Ordinaria audiri debet. pag.490. num.34
 Nisi & contra ipsum commissio veniat subscripra. *ibid.* n.35. & seqq.
 Contradictor legitimus si compareat, executor gratiae non extrajudicialiter, sed iudicialiter tenetur procedere. p.493. n.79. & seqq.
 Contradictor legitimus non possidens comparens re integra coram Ordinario, cui Senatus remisit litteras ad immitendum, impedit immissionem, & in via Ordinaria per Ordinarium citi audiendus. *ibid.* n.87
 Maximè literis habentibus clausulam citatis citandis, aut amoto illicito derentote. p.494. num.88
 Legitimi contradictoris comparentis ad impediendam immissionem gratiae, causa Ordinaria remittenda Ordinaria via tractanda. *ibid.* n.90
 Contradictor legitimus re integra comparens, possessione vacante, impedit immissionem, qui si non audiat, appellat, & causat attentata. *ibid.* n.93
 Contradictor legitimus dicitur habens titulum coloratum, dummodo suum titulum coram executore gratiae producat, licet appellat, & causat attentata, secus si non produxerit. *ibid.* n.94. & 95
 Praelatus ante institutionem est legitimus contradictor ad impediendam immissionem prouisi Apostol. p.495. n.96
 Contradictor legitimus est capitulum licet non possideat, ratione articuli puritatis sanguinis ad impediendam immissionem prouisi Apostol. *ibid.* n.97
 Relinquens quando dicitur legitimus contradictor ad impediendam immissionem resignatarij. *ibid.* n.98
 Legitimus contradictor non possidens legitimo tempore comparere dicitur etiam post immissionem, quando ea fuit ex aliquo capite nulla. p.496. n.105
 Legitimus contradictor comparens coram Ordinario (cui litterarum pro immitendo prouiso fit per Senatum remissio) debet in via Ordinaria audiri sicuti iure communi attendi poterat executor. *ibid.* n.104
 Contradictor legitimus est prouisus ab Ordinario ad impediendam immissionem prouisi Apostolici ex causa reseruatiouis, quando ista non est notoria, sed obscura, & dubia. p.498. n.120. cum seqq. Cetera require prouisus.
 Contradictor ab alio fonte, nempe ab alio testatore admittitur in immissione, l. final. C. de edicto Diui Adriani tollen. p.601. n.161. & seqq.
 Contradictor legitimus possidens impedit immissionem executiuam litterarum, qui in via Ordinaria est audiendus. *ibidem* n.164. & 165
 Ad impediendam litterarum immissionem pariter indicatur regulariter legitimus contradictor cum solo titulo, ac contradictor cum possessione, nam cum vtroque via Ordinaria est agendum. p.502. n.172. & seqq.
 Et vterque contradictor debet coram executore litterarum suum titulum producere, quem si non produxerit, non impedit immissionem. *ibid.* n.174. & seqq.
 Contradictor possidens debet perquiri per executorem, & citari, alias executio erit nulla & attentata. *ibid.* n.176
 Contradictor possidens non citatus quando cumque compareat etiam re non integra debet audiri, re posita ante omnia immissione iam facta. *ibid.* n.177
 Contradictori possessori non audito, aut non citato per executorem datur manentio. *ibid.* n.178
 Contradictor simplex cum titulo absque possessione debet comparere re integra, ante actualem immissionem, licet post decretum. *ibid.* n.183
 Contradictor legitimus non dicitur prouisus ab Ordinario super beneficio reseruatoin, quando non possidet. p.503. n.184
 Sibi contradicere in iniustus Principes iusti patiuntur. p.176. n.71. & seqq.
 Contra

& Verborum.

Contraria sunt facere rem iudicatam suam, & impugnare sententiam. p.306. n.74
Copia. Vide Commissio, Citatio.
 Copia simpliciter fidei adhibet Rota in odium recurrentis ad Concil. Regis. p.345. n.7. & seqq. & 10
 Copia simplex litteratum carens citatione, nec dicitur de actis, nec fidei proflus facit. p.394. num.93
Creditor. Vide Forum, Debitor, Executoriales.
 Creditor, cui res data in solum fuit euicta, non potest primaue actione agere per aduicationem iam extincta, sed alia noua agere debet. p.335. n.20
 Creditore condemnato, an executoriales dirigantur in eius debitorem obligatum ex guarantee, vel sine illa, vel an eius causa sit per Senatum Ordinario remittenda. p.405. n.2. cum seqq.
Cultus Diuini.
 Cultus Diuini debet Princeps speciali studio tueri. p.9. n.49. & seqq.
 Litterae suppressionis, aut vnionis, cum extinctione beneficiorum ob diminutionem Cultus Diuini, aliaque damna retinentur in Senatu. p.122. n.51
 Nihil praestantius conseruationi Regnorum, quam vigilantia in Cultus Diuini, & Status Ecclesiastici tuitione, qua nititur stabilimentum omnium rerum publicarum. p.202. n.17. & seqq.
Cumulari. Vide Concurrere, Contraria, Remedium.
 Cumulari an possint simul, & in eodem libello proponi querela retentionis, & querela violentiae ob non delatam appellationem ab executore litterarum, & quando conditionaliter, seu alternativè. p.159. à n.1. cum seqq.
 Retentionis, & violentiae ob non delatam appellationem querelae simul cumulari possunt etiam non conditionaliter, si iam facta fuerit litterarum executio. p.161. n.18. & de ratione num. seqq.
 Cumulantur simul contraria remedia tendentia ad idem cooperandum. *ibid.* n.24
 Vbi duo remedia retentionis, & violentiae ob negatam delationem appellationis ab executore litterarum emissa simul cumulantur, variis modis decreta in Senatu concipiuntur. p.195. n.67
 Cumulatis simul violentia executoris ob non delatam appellationem, & remissione ad Ordinarium petita iuxta Trident, primam illi conseruans instantiam, au Cancellariae cognoscere possunt. *ibid.* n.68. & seqq.
 Cumulato vtroque remedio remissionis ad Ordinarium, & violentiae ob negatam delationem appellationis ab executore emissa diuersimodè discernunt Cancellariae, & quomodo. *ibid.* n.69. & seqq.
Curator. Vide Absens.
 Curator potest dari absentem per iudicem rei sitae ad effectum decernendi primum decretum. p.232. n.19. & 20
 Curatorem potest liti dare iudex laicus clerico minori coram se litiganti, & è conuerso iudex Ecclesiasticus. *ibid.* n.22
 Curatorem absentem dare potest iudex, qui ad causam habet iurisdictionem. *ibid.* n.24
 Curator non potest dari absentem non subdito non reperto in loco rei sitae. *ibid.* n.25
Curia, Curialis.
 Curiales Apostolici si recognouissent finem, & praetextum Regis in hac Bullarum retentione, non agere ferrent eandem. pag.66. num.45
 Ad Curiam recurrere pro impetranda commiffione in prima instantia alteri super causa ad eam legitime non deuolutam, ad Ordinarium remittendus erit. p.212. n.22
 Obligatus in Curia Roman. *ibidem* vndique oriundus regulariter conuenitur. pag.231. num.4
 Curiales astuti ad mouendum Sanctissimum, vt commissionem subscriberent, ad subterfugiendam vigilantiam Regis in protectione Trident. semper fingunt causam iactationis. p.289. n.74
 De Curialium circumstantiis dolendum affectantium iactationis causam, vt miserimi litigantes à suis domicilli extrahantur. *ibid.* num.75

D

Dammum. Vide Praudicium, Respublica, Rex, Retentio, Complicatio.
 Damnum allatum per litteras Pontificales Reipublicae non alter percipitur à Sede Apostol. quam per delationem, & examen omnibus numeris absolutum, & relationem factam Papae per Senatum. p.61. n.4
 Damnum maius vbi timetur executione litterarum, quam ex dilatione, suspendi debet. p.63. n.20
 Damnum magnum, aut scandalum si oriatur ex litteris Papae, peccat obediens. *ibidem* num.24
 In litteris, ex quibus damnum publicum resultat, desicit intentio Papae. p.64. n.29
 Damnum notabile, aut scandalum vbi timetur ex litterarum executione, retentio locum habet, etsi ipsae sint mero iure validae. p.38. num.56
 Principi asserenti timorem damni, aut scandali omnino standum. *ibid.* n.58. & seqq.
 Damnum Regis, & Regni ad inuicem compatiuntur, cum vnum faciant indivisibile corpus. p.85. n.1. & seqq.
 Damnum publicae utilitatis nempe Regni, aut Regis iusta causa est ad Bullarum retentionem. p.88. n.34. & seqq.
 Damnum, seu utilitas Regni, aut Regis aduicem conuertuntur, quia non dabimus damnum Regni, quin vergat in damnum Regis. *ibid.* n.22. & seqq.
 Damnum Reipublicae Ecclesiasticae, aut temporalis legitimam esse causam retentionis litterarum in Senatu; omnes ferè firmant Doctores de hac retentione tractantes. p.89. n.45. & seqq.
 In damno publicae utilitatis, non in subreptione consistit facultas data à iure ad superferendum in executione litterarum etsi validae sint mero iure. p.111. n.12. & seqq.
 Damnum publicum oritur ex detogatione iuris patronatus laicorum. pag.112. num.30. & seqq.

Index Rerum,

Dammum notabile sequeretur, si litteræ iustitiæ non subscriptæ in prima instantia impetranti traderentur, cum factiue illis posset uti, & reproductis in Rota contra recurrentem procederetur in Rota per iudicium contradictarum. p. 390. n. 48. cum multis seqq.

In damnum Regis concedentis alicui immunitatem à solutione cedit exemptio, non in damnum Regni concedentis certam summam. p. 105. n. 55

Data, *Datarius*. Vide *Supplicatio*, *Subscriptio*. Supplicationes omnes, quæ per datarium expediuntur, subscribuntur propria manu Sanctissimi. p. 411. n. 2. & seqq.

Datario porrigitur supplicatio, & reuidentur à quibusdam, qua apponitur summariarum contentorum referendum Sanctissimo per datarium tempore subscriptionis. ibidem num. 4

Data gratia non attenditur, sed expeditio litterarum, ubi utraque data concurrat ad aliquem effectum inter aliquos. ibid. n. 12

Per Datarium quando, & quomodo expediuntur supplicationes super auocatione causarum in prima instantia, & quomodo rationabilis causa requisita comprobanda. p. 417. num. 46

Iurisdicção licet adquiratur à tempore datæ, ad eius tamen exercitium requiruntur litteræ, & earum presentatio Delegato. p. 419. n. 66. & seqq.

Debitum, *Debitor*. Vide *Obligatio*, *Contractus*, *Locus*, *Auditor Camera*.

Si debitor debitoris per executoriales condemnati laicus sit, declaratur vim fieri, & illius causa competenti laico seculari remittitur. p. 405. n. 6

Debitor debitoris condemnati non adstrictus garentigia prius debet coram suo iudice ordinario conueniri, & condemnari, antequam in eum ditigantur executoriales contra suum creditorem expedite. ibid. n. 7

Singulari iura ad idem adducuntur. ibid. n. 8. 9. 10. & seqq.

Deceptus, *Decipi*. Vide *Securitas*, *Rex*.

Decipi nemo debet Principis autoritate, nec calumnia ex ea capi valet. pag. 349. num. 49. & seqq.

Nemo litteris Principis, aut verbis confidens decipi debet. ibid. n. 59. & seqq.

Deceptus sub Regis securo in pristinum statum reponendus, ut liberè ius suum consequatur. p. 350. n. 62

Decima, *Redecima*.

Ius percipiendi decimas Regi concessas à Sede Apostolica ipsius Regalia est. p. 17. n. 141

Et de iis decimis, seu tertiis cognoscit Rex. ibid. n. 142

Sive tractetur de iure harum decimarum, siue de facto. ibid. n. 143. & seqq.

Ob scandalum vitandum Ecclesia patitur decimas non solui in Propinciis in quibus solui non consueuerunt. p. 95. n. 15

Litteræ Apostolicæ retinentur continentes nouitatem circa decimas, aut reddecimas. p. 97. num. 35

Redecimæ litteræ ad Senatam deferuntur. p. 120. n. 38. & 39

In tertiis recuperatis à manibus Mororum sta-

tum subintrat privilegium decimarum Regi Hispaniæ concessum ab Urbano II. sæpè canonizatum per Rotam. p. 383. n. 41

In decimis Regibus applicatis per Papam, cessat iuris communis dispositio. ibidem num. 42

Decimæ laicis concessæ ante Concilium Lateranens. in fœdum reuerse ad Ecclesiam recuperant libertatem, & nequeunt iterum in fœdum laicis. ibid. n. 45

Declaratio. Vide *Interpretatio*.

Pro declaratione, & interpretatione dubiorum Concil. Trident. recurrendum ad Sedem Apost. p. 207. n. 1

Declarare dubiam dispositionem eius est, cuius est condere. ibid. n. 2

Declaratio legum, & statutorum, aut Principis privilegiorum spectat ad Principem. ibidem num. 3

Concilium conuocare ad cuiuslibet dubij sui declarationem foret penè impossibile, & semper durissimum, ob quod declarationem reseruaui Papæ. p. 208. n. 4

Declarationem dispositionis suæ potest quis alteri committere. ibid. n. 5

Declarationi alteri commissæ super eo, quod sibi secterè dixerat committens, an sit standum? remissuè. ibid. n. 6

Ad declaranda dubia Concil. Trident. Pontifex creauit particularem Cardinalium Congregationem. ibid. n. 7. & seqq.

Declaratio Concil. Trid. istius redditur dispositio, & ut talis veneranda, & obseruanda. ibid. n. 12. & seqq.

Declaratio nihil de nouo inducit, nec nouum actum, aut diuersum facit, sed qualis fuerit præcedens, demonstrat. p. 209. n. 15

Declaratio alicui commissa perinde habetur, ac si à committente fuerit simul à principio facta cum dispositione. ibid. n. 16

Declaratio inest dispositioni declarata. ibidem num. 18

Dispositio declarata retinet suam primænam naturam. ibid. n. 17

Declaratio retrahitur ad tempus principalis dispositionis. ibid. n. 19

Declaratio censetur dimanata eodem tempore à principio cum dispositione principali. ibid. n. 20. & seqq.

Rex cuiuslibet debet ne Prælati ex sua absente declaratione, & interpretatione Concilij subditos lædant. ibid. n. 22. cum seqq.

Vbi refertur Bulla Pij IV.

Declarandi, aut interpretandi datæ facultas expirat ex prima declaratione. pag. 293. num. 23

Incertitudo, quæ ex futuro euentu, vel per factum, aut declarationem alterius certa redditur, in qualibet dispositione admittitur. p. 152. num. 45

A Concilio Trident. quod claris verbis discernit rescriptum auocatorum subscribendum, non est facile recedendum per declarationes, de quarum fide non constat, contrarium dicentes. p. 442. n. 18

S. Congregatio Cardinalium facultatem habet à Papa declarandi, & interpretandi dubia, & ambigua Concil. Trid. ibid. n. 19

Declarandi facultatem qui habet, ea caret in re clara, non dubia, nec ambigua. p. 443. n. 21

Decla-

& Verborum.

Declaratio non cadit super verbis claris, cum declaratione non egeant. ibid. n. 22

Declaratio, quæ verbis dispositionis declarata repugnat in nullo actu admittitur, cum potius peremptio, destructio, & alteratio subiecti dicatur. ibid. n. 23

Per declarationem quando mutatur, aut alteratur subiectum, non declaratio, sed noua dispositio dicitur. ibid. n. 24

Declarationes Cardinalium Congregat.

Declarationes S. Congregationis Cardinalium sunt decisivæ vim legis habentes utpote late commissione Papæ à personis habentibus à Principe facultatem respondendi. p. 208. n. 7. & 8

Declarationes Cardinalium, qua autoritate, & sollemnitate muniri debeant, ut illis fides detur. p. 210. n. 26

Declarationes S. Congregationis eandem vim habent, ac si ab ipso Papa immediate dimanassent. p. 208. n. 10

Ut pluries eadem dixit Congregatio. ibid.

Declarationes Sacræ Congregationis non egent publicatione cum sicut in declarationem legis iam publicatæ. ibid. n. 11. & seqq.

Declarationes Sacræ Congregationis. Rotæ non licet infirmare, sed obseruare. ibid. n. 13

Cum declarationibus S. Congregationis. mensuranda est proteritio Concil. Trident. ibid. num. 14

Declaratio Concilij nihil aliud est, quam ipsummet Concilium declaratum ad effectum proteritionis Regis. p. 209. n. 21

Declaratio S. Congreg. singularis refertur, qua dicitur de consensu solius Episcopi non posse causam in Curiam introduci, nisi partes etiam consentiant. p. 215. n. 8. & seqq.

Quod iterum declaratur eadem S. Congregat. ibid. n. 13. & 14

Declarationes Sacræ Congregationis referuntur, quibus expressè deciditur instantiam Ordinarij præseruatam in cap. causæ omnes, intelligi etiam de Decano, Archidiacon. & aliorum inferiorum ordinariarum habentium iurisdictionem, ex immemoriali. pag. 221. num. 49

Doctores plures restantes de dicta declaratione referuntur. ibid. n. 50

Eaque semper canonizauit Rota. ibid. n. 51

Declaratio Sacræ Congregationis adducitur, ut inferior Prælati habens iurisdictionem in sua Collegiata Ecclesia, aut Collegio, non comprehendatur in cap. causæ omnes præseruante primam instantiam Ordinaris. pag. 222. num. 55

Declarationes S. Congreg. referuntur dicentes lite vertente inter Ordinarium, & subditum, negotium esse committendum viciniore. p. 225. n. 11

Quæ videntur procedere ubi lis vertitur super re principaliter pertinente ad Ordinarium colligantem non ad suam Ecclesiam, cum eo casu possit esse iudex. ibidem num. 12. cum seqq.

Declarationes S. Congreg. plures recensentur, quod Episcopus in iis in quibus esse potest iudex, quæ non spectant ad sui, vel suorum principale commodum, possit etiam conuocare capitulum. p. 226. n. 19

Declaratio amplissima, & singularis S. Congregat. refertur circa competentias inter Ordinarios, & superiores in admittendis appellacionibus in prima instantia. p. 229. n. 4. & seqq.

Declaratio S. Congreg. refertur, dicens iure per appellacionem ab actu extraiudiciali recedi ab Ordinario in prima instantia. ibid. n. 10. & 11

Declaratio S. Congreg. refertur, qua dicitur ratione contractus fortiori quem forum alienum, etiam in prima instantia non obstante Trid. p. 231. n. 5

Declaratio S. Congreg. qua dicitur nullitatem professionis infra biennium terminandam. p. 239. n. 5

Declaratio S. Congreg. quod si lis non sit dilata ob negligentiam Ordinaris, sed partis, aut ob grauitatem causæ, nequeunt partes superiorem adire in prima instantia. ibid. n. 6. cum seqq.

Declarationes S. Congregat. recensentur, ut subscriptio Papæ non requiratur in commissionibus missis ad partes, sed sufficiat, quod apponatur in supplicatione, qua commissiones petuntur. p. 243. n. 44. & pag. 170. num. 10. & 5

S. Congregatio pluries declarauit posse liberè expediti commissiones in prima instantia cuiuslibet Delegato, in beneficiis reseruatæ, cum non percutatur Trid. dispositio. p. 261. n. 7. cum seqq.

S. Congregatio pluries declarauit, conseruatorias regularium, & vniuersitatum non esse sublatas per cap. causæ omnes, imò causas plenariam cognitionem requirentes esse per conseruatores cognoscendas in prima instantia. p. 269. n. 3. & seqq. & pag. 170. num. 10. & 11

Sacræ Congregat. declarauit, cap. causæ omnes, circa causas infra biennium terminandas non comprehendi conseruatores. ibidem num. 12

Declarationes S. Congreg. non procedunt quando super iurisdictione præsentia per inferiorum Episcopo simul cum immemoriali allegatur privilegium. p. 320. n. 23. cum seqq. & 2 num. 15

S. Congregatio censuit Concil. in causa omnes, §. ad hæc non comprehendere casus per sententias decisos. p. 323. n. 22. & p. 351. n. 58. & seqq.

Declarat. S. Congreg. quod Concil. ubi non derogat sententiis, non comprehendit casus per eas decisos. p. 324. n. 7. & 8

Declarationes S. Congregat. dicentes per cap. causæ omnes, non excludi executoriales obtentas, procedunt limitate circa §. ad hæc ipsius. p. 350. n. 72

Dux declarationes S. Congregat. recensentur, quibus dicitur à grauamine extraiudicialiter illato per Ordinarium appellacionem emittendam ad eius superiorem non obstante Trident. p. 381. n. 23

Declarat. S. Congreg. referuntur dicentes à visitatione Episcopi facta tanquam Sedis Apostol. Delegati iuxta Tridentin. ad Metropolitanum appellandum fore. ibidem num. 23. & seqq.

Declarauit S. Congregatio per solam subscriptionem appositam in supplicatione satisfacta

Index Rerum,

etiam esse Concil. Trid. ita commissio-
nem ad partes missa non egeat subscriptione.
p. 415. n. 8. & seqq. Vide cap. 30. § 5
Sacra Congregatio declaravit formam iuris, &
Trident. inhibitionibus expediendis seruandam
etiam in appellationibus ad Roman.
Curiam denotatis. p. 447. n. 14
Supplicatio subscripta manu Sanctissimi exhibi-
ta in Senatu tunc probat auocationem in
prima instantia supposita fide, & vera exi-
stentia declarationum Cardinal. p. 440. n. 1
Declarationes Cardinalium asserentes sufficere
supplicationem subscriptam, ut auocatio verè
probetur referuntur. ibid. n. 2
Declarationibus Cardinalium impressis non au-
thenticis Urbanus VIII. fidem abstulit. ibid.
num. 4
S. Congregatio. indicis decretum refertur fide
exuens declarationes, de quarum veritate
authentico testimonio non constat. pag. 441.
num. 6
Declarationibus Cardinal. quæ authenticæ non
apparent, Doctores passim fidem abnegant.
ibid.
Declarationes asserunt quibus dicitur sufficere
supplicationem, qua petitur auocatio in
prima instantia subscriptam ex multis suppositam
ostenduntur. ibid. n. 7. & seqq.
Declarationes S. Congreg. authenticas semper
Senatus Regius amplectitur in casibus oc-
currentibus. ibid. n. 8
Declarationibus asserentis dictantibus per sub-
scriptionem apponendam in sola supplica-
tione satisfieri formæ Trid. ut non authenti-
cis Senatus fidem negat. ibid. n. 9
A Concilio Trident. quod claris verbis discernit,
rescriptam auocatorium subscribendum,
non est facile recedendum per declarationes,
de quarum fide non constat contrarium di-
centes. p. 442. n. 18
Declaratio quod per supplicationem subscrip-
tam satisfiat formæ Trid. euidenter eiusdem
verbis incongruit. p. 443. n. 27
Declaratoria. Vide *Cedulones*, *Excommunicatio*,
Censura, *Letrones*.
Litteræ de dimittendo, vel comparando intima-
tæ reproducentur in Curia ubi ob non
partitionem intra terminum fertur declara-
toria censurarum in contumaciam. pag. 368.
num. 2
Declaratoria censurarum si ob metum, & po-
tentiam excommunicari nequit intimari per-
sonaliter in loco publico, solemniter publi-
catur. ibid. n. 3
Declaratoriam incursum censurarum monitio
præcedens de necessitate requiritur ad eius
validitatem. ibid. n. 11. 16. & seqq.
Declaratoria est nulla non seruatis terminis ser-
uandis ad docendum se paruisse litteris Apo-
stol. & monitorialibus. ibid. n. 13
Declaratoriam incursum censurarum, & publi-
cam denunciationem per cedulones, seu aliter
monitio præcedere debet; & de praxi.
ibid. n. 14
Declaratorias litteras, aliâve qualibet ab Au-
ditore Cameræ expeditas contra obligatum
Romæ, vel extra eam, degentem tamen in
partibus Senatus retinet, & causam remittit
Ordinario. p. 402. n. 3; & seqq.

Declaratorias litteras expeditas ab Auditore
Cameræ contra laicum in forma Cameræ obli-
gatum, & specialiter submissum suæ iurisdic-
tioni retinet Senatus, & causam remittit iu-
dici laico competenti declarando vim fieri.
p. 405. n. 19
Declinatoria. Vide *Exceptio*, *incompetens*,
Competentia.
Declinatoria opposita, & reiecta acquiescente
parte, iudicium, & sententiâ tenet. p. 324
num. 10
Quod procedit quando aliâs iudex habet iurisdic-
tionem licet per declinatoriam elidibili-
lem. ibid. n. 11. & seqq.
Declinatoria opposita, super qua declaratur, &
acquiescit grauatus, facit iudicem competen-
tem, quando solius partis sufficit consensus,
non quando alterius simul est necessarius.
p. 352. n. 62
Decretum. *Iritans*. Vide *Clausula*, *Nullitas*.
In cap. causæ omnes, Concil. Tridentin. non
solum reperitur decretum irritans tacitum,
sed etiam expressum. p. 325. n. 25. & seqq.
Verba (nullus sit momenti) vel aliter annulla-
tina inducunt decretum irritans expressum.
ibid. n. 27
Decretum irritans tollit vires sententiæ, ac eius
executionem. ibid. n. 30
Decretum irritans afficit titulum & possessio-
nem. p. 498. n. 126
Decretum irritans nihil operatur, dum clarè
non apparet dispositionem, qua est apposi-
tum, intrare, sed interim possessor manuetur.
ibid. n. 127. & 128
Decretum irritans in reservatione appositum
nihil operatur antequam appareat clare, be-
neficium esse referatur. ibid. n. 129
Decretum irritans tunc inficit possessionem, &
titulum quando intrat constitutio, cui adha-
ret. ibid. n. 130
Decretum irritans non operatur, nisi clarè pat-
teat, beneficium sub regula referaturia com-
prehendi. ibid. n. 131
Decretum irritum in priuilegiis tanquam accel-
sorium nihil operatur, nisi clarè constet, pri-
uilegium intrare. p. 499. n. 132
Decretum irritans appositum in constitutione
Gregoriana de publicandis resignationibus
non intrat dum non fuerit doctum de non
publicatione. ibid. n. 133
Nec impedit manurentionem. ibid.
Decretum irritans tunc inficit possessionem, si
certum sit intrare, non quando est dubium,
quia tunc manurentionem nec impedit dan-
dam virtute detentationis. ibid. num. 134. &
seqq.
Decretum irritans inficit possessionem iuris, non
facti, cuius virtute datur manurentio. ibid.
n. 136. & 137
Decretum irritans tunc intrat, quando est iusti-
ficata gratia eius, qui de illo opponit, alioquin
sufficit Reo possessori excludere Actorem pec-
non ius suum. ibid. n. 138
Decretum. Vide *Senatus*, *Retentio*.
Decretum retentionis Bullarum, quod tendit in
futurum, in executione iam facta verifica-
ri, aut adimpleri nequit. p. 129. num. 15. 16. &
seqq.

Contra

& Verborum.

Contra decretum retentionis, & eius verba ire
videtur, qui Bullarum virtute quotidie vitur
possessione, & ci insitit. pag. 131. num. 30. &
seqq.
Decretum retentionis Senatus exequi directè
non potest in repositione executionis littera-
rum iam factæ. ibid. n. 33
Decreti retentionis potestas sub finibus super-
sedendi, & impediendi executionem littera-
rum faciendam includitur non transgredien-
dis. p. 133. n. 41
Mirabilia iura ponderantur in proposito. ibid.
Decreti Senatus fines excedere non licet. ibid.
num. 42
Decretum violentiæ vim fieri, quantumvis pro-
terve iudex Ecclesiasticus nolit adimplere, &
reponere, nunquam Senatus per se reponit.
p. 135. n. 61
Decreto retentionis obtento in Senatu post fa-
ctam iam litterarum executionem compa-
reat oppressus coram executore, & deducens
causam eandem, quæ Senatum mouit ad re-
tentionem, petit repositionem, & à negata,
vel non facta per executorem appellet, &
querela violentiæ pro delatione, & reposi-
tione statuitur in Senatu. pag. 139. num. 90. &
seqq.
Repositio facta per executorem virtute de-
creti violentiæ subintacta executio decreti re-
tentionis post executionem litterarum obtenti.
ibid. n. 91. & 92. & seqq.
Decretum retentionis exhibitum coram execu-
tore litterarum rectè probat causam legiti-
mam, qua contradictor petit repositionem
executionis earum antè recursum peractæ.
p. 144. n. 136. & seqq.
Decretum super retentione dumtaxat profer-
tur, quando ex actis virtusque remedij simul
intentari apparet iustam retinendi causam, ac
etiam vim fecisse executorem non deferen-
tem appellationi. p. 150. n. 15
Et quid quando iniusta causa retentionis fuit
inuenta in Senatu. ibid. n. 16
Si super virtusque remedij actis appareat abesse
causam legitimam retentionis atque quere-
lam violentiæ perperam propositam, super
viroque decretum Senatus negatiue. ibid. n. 17
Si ex actis virtusque querelæ iam executione lit-
terarum peracta appareat vtrumque reme-
dium legitime intentatum, super viroque de-
cretum Senatus affirmatiue, litteras retinen-
das, & executorem deferre teneri, & repone-
re attendata. p. 161. n. 26
Si ex actis reperiat Senatus iustam causam re-
tentionis, & vim non fieri denegata appella-
tione, consultus erit, decernere tantum super
retentione, omissa declaratione super violenti-
as, & de efficaci ratione. ibid. n. 27
Decretum violentiæ quomodolibet conceptum
sue affirmatiue, sue negatiue, semper est præ-
iudicialis executioni decreti retentionis, quan-
do ab vtraque parte vtrumque intentatur re-
medium. p. 162. n. 30. & 31
Per decretum retentionis affirmatiuum totaliter
excluditur decretum violentiæ negatiuum,
scilicet vim non facere executorem. ibid. n. 32
Si per inspectionem actorum vtriusque remedij
ab vtraque parte intentati reperitur rationi
locum fore, super ea decernit Senatus, nihil
tamen super articulo violentiæ, & quare. ibid.
num. 36

Ab vtraque parte intentatis remediis retentio-
nis, & violentiæ, si retentio legitima non
reperitur, denegatur, & si iusta reperitur
violentiæ querela, discernit Senatus vim fa-
cere executorem. p. 163. n. 37
Super simultaneis remediis violentiæ, & retentio-
nis non est necessarium simultaneum de-
cretum, sed singula decreta pro singulis re-
mediis separatim sufficiunt. ibid. n. 38
Flores de Mena, & Augustinus Barbofa cautè
legendi dicentes, quod si à iudicibus Apostol.
appelleretur, eo quod procedunt in prima in-
stantia, dari in Cancellaria decretum vim fieri
cum causæ remissione ad Ordinarium. p. 183.
n. 50. cum seqq.
Decreto violentiæ (de conocer, y proceder) an
vri queant Cancellaria ultra Consilium Su-
preum. ibid. n. 56
Decretorum retentionis formulæ. p. 194. n. 56.
& seqq.
Causa retinendi si reperitur legitima diuersi-
modè dantur in Senatu decreta iuxta casuum
varietatem. ibid. n. 57
Nam alij pertinent ad retentionem litterarum,
alij ad remissionem Ordinatio, & de vtro-
rumque decretorum conceptione. ibid. n. 78
Decretum quomodo concipiendum, orta com-
petentia inter Ordinarium certantem cau-
sam in prima instantia sibi pertinere, & Nun-
cium, Archiepiscopumve. p. 195. n. 59
Decreto (de conocer, y proceder) dumtaxat vitur
Senatus Supremus, cuius est priuatiua
cognitio super executione Concil. Trid. ibid.
num. 60
Et de ratione huius conceptionis decreti. ibid.
num. 61
Decreto (de conocer, y proceder) in violentia
iudicis Ecclesiastici cognoscentis de Reo lai-
co, & re mere profana omnia tribunalia Regia
indistinctè vtuntur. ibid. n. 62
Decreto (de conocer, y proceder) in competen-
tia orta inter Ordinarium, & Superiorem su-
per prima instantia Ordinario referata per
Trid. Cancellariæ nequeunt vtri. ibid. n. 64.
& seqq.
Error aliquotum putantium in Audiens Regii
vri posse decreto (en conocer, y proceder)
super quocumque genere competentie
adnotatur. ibid. n. 65
Decreta variis modis concipiuntur in Senatu,
quando duo remedia retentionis, & violenti-
æ ob non delatam appellationem emissa
ab executore litterarum simul cumulan-
tur. ibid. n. 67
Cumulato vtroque remedio remissionis ad Or-
dinarium, & violentiæ ob negatam delatio-
nem appellationi emissa ab executore, diuersi-
modè decernunt Cancellariæ. ibid. num. 69.
& seqq.
Nam si reperiant vim fecisse executorem, ita
decernunt, vim fecisse executorem, vt de-
ferat & reponat, & articulum remissionis ad
Ordinarium remittunt ad Supremum Con-
cilium terminandum, & de ratione. ibid.
num. 70. & 71
Si autem vim non facere executorem repe-
rint, super vtroque remedio cumulato sub-
sistendum, vtrumque remittendo ad Con-
silium Supremum. ibid. n. 72
Flores de Mena, & Barbofa cautè legendi erga
conce

Index Rerum,

conceptionem decreti in contraentione Conc. Trid. p. 213. n. 25
 Decretum Senatus refertur inter impressa 66. quo exempti prohibentur eligere conferatorem extra Regnum. p. 278. n. 97
 Decreto Senatus prohibetur naturales impetrare commissiones iudicibus extra Regnum de gentibus, & in Senatu datur prouiso ordinaria, vt affertur iudicem in Regno. ibid. n. 98. & seqq.
 Cum hoc decreto Senatus consonat Ordinatio Lusitana. ibid. n. 100
 Decretum Senatus, 25. in ordine, anni 1562. ad litteram refertur, quo Episcopus Aragoniæ habentibus loca sibi subiecta in Castella ordinatum fuit, vt in illis creent iudices ad euitanda maxima inconuenientia. ibid. n. 101. & seqq.
 Decretum iudicis in alienatione tutoris, citatio, & similia tanquam solemnitates extrinsecæ non præsumuntur. p. 426. n. 17
 Duo decreta referuntur Senatus circa minorem orbam litigantem in causa matrimoniali non patientis deferri appellationi ad Curiam Romanam inuicem, sed ad Nuncium. p. 450. num. 41
 Decretum Senatus quo litteræ merentes sui natura executionem remittuntur Ordinario, nec immatæ, nec potest naturam priuilegiatam, ac idè executiue procedere debet Ordinarium. p. 489. n. 48
 Litterarum executionem iam peractam Senatus virtute decreti retentionis per seipsum reponere nequit. p. 148. n. 4
 Per decretum violentiæ executorem vim facere, & reponere, intimatum executori, & facta repositione, decretum retentionis plenum consequitur effectum. ibid. n. 2
 Index successor in iurisdictione omnino tenetur adimplere Regium decretum violentiæ, etiam suo antecessori directum. ibid. n. 4
 Superstes vt successor in causa tenetur adimplere decretum Senatus (de otorgar, y reponer) etiam directum suo antecessori mortuo, vel absenti. p. 149. n. 8
 Qui si reponere recuset, secunda iussio per Senatum expeditur in ipsum. ibid. n. 9
 Si plures sint superstes executores nominati, quis eorum adimplere tenetur decretum Regium violentiæ. ibid. n. 10. & seqq.
 Mortuo, vel extra Regnum absente executore, qui vim intulit, decretum violentiæ cuiuslibet ex superstitibus intimari potest, siue à vim patiente, siue ab impetrante, & is tenetur reponere. p. 152. n. 33
 Vt idem Regium decretum retentionis suum consequatur effectum impeditur per executionem litterarum peractam. ibid. n. 34
 Superstite executore (qui decretum Regium fuit intimatum) recusante reponere, secunda iussio per Senatum erit expedienda. ibid. n. 35
 Mortuo, vel absente executore, qui vim intulit, decretum violentiæ etiam ei directum comprehendit vnam ex superstitibus, cui fuerit intimatum. ibid. n. 39
 Potest etiam concipi specificè, complemento directo ad vnum ex superstitibus, cui fuerit intimatum. ibid. n. 40. & 41
 Decretum violentiæ decretum ad vnum ex superstitibus, cui intimetur, non continet in-

certitudinem considerabilem, cum facile ex intimatione ad specificam certitudinem reducat. ibid. n. 41
 Si in decreto violentiæ Senatus non fecerit mentionem iudicis superstitis, poterit scortum in alio decreto id continente tollenda dubitationis gratia. p. 153. n. 50
 Decretum violentiæ etiam directum iudici mortuo, vel absenti, qui vim intulit, & etiam non facta mentione superstitis semper huic intimatum adstringitur. p. 149. n. 11
 Inter decreta retinendi litteras, & remissiones ad Ordinarium ad finem reponendi nulla repugnancia reperitur, nisi in sonitu verborum, cum in fine, & effectu conueniant. pag. 155. num. 76
 S. Congregat. Iudicis decretum refertur fide exuens declarationes, de quarum virtute authentico testimonio non constat. pag. 441. num. 6
 Decretum Regium prohibens Senatu, & cæteris Cancellariis cognoscere per viam violentiæ de causis quomodolibet tangentibus Tribunal S. Inquisitionis refertur ad litteram. p. 462. n. 14
 Regis immediata persona non comprehendatur in suo decreto prohibitiuo causarum tangentium S. Inquisitionem, & an possit quasi libet litteras huius generis retinere, iusta existente causa. p. 464. n. 17. & seqq.
 In decreto Regio prohibente causas S. Inquisitionis ad Senatum trahi per viam violentiæ excepta reperitur ipsa Regis persona. p. 465. num. 35
 Cui non adaptatur ratio prohibitionis. ibid. num. 36
 Decretum etiam prohibitiuum, & abdicatiuum harum causarum postmodum emanauit anno 1553. p. 467. n. 44
 Defectus. Vide *Intentio, Inuicissio, Commissio, Nullitas.*
 Defectus intentionis, vel facti annullat litteras Apostolicas. p. 64. n. 29
 Defectus intentionis Papæ, & subreptio acquiritur. p. 65. n. 32
 Clausule quantumvis prægnantes non tollunt defectum intentionis. ibid. n. 33. & seqq.
 De defectu intentionis Papæ, qui late tractant. ibid. n. 36. remissiuè.
 Defectus, & facti exceptio non censetur exclusiua ab statuto requirente omnes exceptiones. ibid. n. 37. & seqq.
 Defectus intentionis, vel facti non tam est exceptio, quam defensio. ibid. n. 39. & seqq.
 Defensio. Vide *Rex, Princeps, Violentia, Senatus, Moderamen.*
 Defensio vi oppressorum cum ipso est Regno ab origine orta, & Regni obiectum. pag. 13. num. 102
 Homines vel sola naturali humanitatis ratione cogente tenentur hominum mores ad bonum dirigere, & oppressionibus sub tyrannorum iugo passis defendere. p. 21. n. 88
 Communis societatis vinculo cogimur defendere vim patientes. ibid. n. 89
 Non defendere ab iniuria si potest tam in culpa est, ac si patrem, & patriam deserat. ibid. num. 190
 Fortitudinis virtus est obuiare iniuriis, & vim patientem defendere. ibid. n. 181
 Defensio

& Verborum.

Defensio vi oppressis non prohibetur in Bolla Cœnæ per Principes legitime impartienda, & omni iure debita. p. 44. n. 101
 Defensio vt tollatur à nulla constitutione sumenda erit interpretatio. p. 45. n. 103
 Defensio præstita à Rege vi oppressis pronemè à fonte præemni iuris naturalis. p. 351. n. 82. cum seqq.
 Nulla est creatura in terra quæ non aliqua habeat naturæ adiumenta quibus se vindicet, & defendat ab externis offensionibus. p. 352. num. 88
 Defensio nec in specie tolli potest per aliquam dispositionem. p. 45. n. 104
 Defensio differri, modificari, & variari potest. ibid. n. 105
 Defensio pronemè à Iure Naturali, Diuino, Canonico, & Ciuili. ibid. n. 106
 Defensio à nemine potest tolli pronemè à Iure Naturali. ibid. n. 107
 Defensio nec à Principe tolli potest. ibid. n. 108
 Defensio nec per Papam tolli potest. ibid. n. 109
 Defensio nec directè, nec indirectè potest tolli. ibid. n. 110
 Lex tollens defensionem interpretatur de defensione friuola, non de legitima. ibid. n. 112
 Et intelligitur tollere defensionem ciuilem non naturalem. ibid. n. 113
 Defendere si non potest aliquem, nisi hædatur alius, commodus est neutrum iurare. p. 137. num. 82
 Ad sui defensionem cuiuslibet permittitur contraria allegare. p. 161. n. 25
 Defensio vassallorum ad quam Rex tenetur, an illorum principaliter intersit. pag. 170. num. 2. & seqq.
 Nullum est animal cui non sit iri, iniuriæ impatiens, & prompta ad defendendum alacritas. p. 352. n. 85. cum seqq.
 Defensione licitè quis vitur probabiliter dubitans de offensione inferenda. p. 190. n. 5
 Etiam si effectus defensionis non sequatur. ibid. num. 6
 Vt defensione quis vti valeat, non requiritur initium offensionis expectare. ibid. n. 7
 Et sufficit visus armorum licet illis non vtatur minans. ibid. n. 8
 Remedium retentionis Bullarum fuit ad defensionem inuentum, quæ magis consistit in iniuriis inferendis quam in iam illatis. ibid. n. 9
 Defensionis iusta causa est violentiæ inferenda timor. ibid. n. 11
 Ad defensionem suam dicitur factum verificatio probabilis timore, & periculo. ibid. n. 12. & seqq.
 Defensionem potest quis licitè præuenire contra paratum ad offensionem. ibid. n. 14
 Offensam actualem non tenetur quis expectare, vt se defendat ad periculum obuiandum. ibid. n. 15
 Defensionem præstare, impossibile foret Principi non inquirenti an adsit violentia, cum de iuribus, & factis singulorum nequeat Senatus habere notitiam. p. 193. n. 42
 Defensionis modus debet commenturari cum genere violentiæ, vt si hæc sit iudicialis, defensio etiam iudicialiter præstanda, quam absque eius notitia Principes præbere nequit. ibid. n. 49. n. 34
 Defensio vi oppressorum præstanda est, serua-

semper reuerentia Sedis Apostolicæ. pag. 196. num. 75
 Defensio omnis tunc dicitur permissa si præstetur cum moderamine inculpatæ tutelæ, aliter sit culpabilis. ibid. n. 76
 Moderamen in defensione procedit ab eodem principio iuris naturalis, à quo & ipsa defensio. ibid. n. 77
 Ad defensionem iustam conditio necessaria est moderamen inculpatæ tutelæ. pag. 26. numero. 25
 Exemptio Clericorum & eorum honorum non extenditur ad necessitatem naturalis defensionis. p. 29. n. 66. & seqq.
 Deferre. Vide *Appellatio, Recursus, Violentia.*
 Delegatus. Vide *Commissio, Rescriptum, Subreptio, Subscriptio, Supplicatio, Superstes.*
 Delegatam potestatem à Deo cum Reges habeant Deum debent imitari. p. 7. n. 25. & 26
 Delegatus non acquirit exercitium iurisdictionis antequam sibi præsententur litteræ. p. 138. num. 88
 Delegatus ex rescripto manu Sanctissimi subscripto nouum ius, separatum, & non contentum in causa sibi commissa remittit Ordinario, cum noua egeat instantia, aut Senatus illud remittit vigore Concil. Trid. p. 257. n. 30
 Delegatus ad vniuersitatem causarum loco Ordinarij habetur. p. 277. n. 91
 Delegatus caret iurisdictione, imò nec data videtur ante nominationem eorum, qui sunt in clausula (omnesque alios) comprehensis, & citandi. p. 282. n. 9. & seqq.
 Potestas Delegati dependet, & regulatur à potestate delegantis. p. 290. n. 84
 Delegati iurisdictione expedientis ad partes monitorium contra nominatum in commissione expirat, isto interim mortuo, nec contra hæredes exequitur. ibid. n. 85
 Delegantis iurisdictione resoluta resoluitur etiam Delegati te integra, qui nulliter deinceps procedet. ibid. n. 86
 Monitorialium, aut compulsorium Delegati partibus dati commissio, & potestas finitur cessante iurisdictione delegantis in Roman. Curia. ibid. n. 87. & seqq.
 Delegati iurisdictione vt prorogetur necessarius est consensus expressus, non tacitus. p. 353. num. 76
 Delegatus ex commissione subscripta manu Sanctissimi nequit cognoscere de controuersa mota tertio empiri rei ab eo subhastata vigore suæ commissionis. p. 354. n. 1. cum seqq.
 Delegati iurisdictione nondum præuenta per eius exercitium res adhuc dicitur integra, p. 340. n. 23
 Nec per litterarum præsentationem coram Delegato dicitur præuenta. ibid. n. 24
 Delegatus, & ordinarius potestatem habens simpliciter agens videtur processisse ex ea, ex qua actus valet. p. 193. n. 11. & seqq.
 Delegatus non acceptans commissionem potest ante repudiationis acceptationem, iterum illam acceptare, & validè procedere, p. 295. num. 40
 Delegata causa vni specialiter, si coram alio non nominato commissio præsentetur nulla est sententia,

Index Rerum,

tentia, & omnia acta ex defectu iurisdictionis. p. 356. n. 36. cum seqq.
 A delegato citatus non inserta copia sue commissionis in monitorialibus, non tenetur comparere. p. 372. n. 45. & seqq.
 Delegatus non acquirit iurisdictionis exercitium ante litterarum originalium presentationem, ita ut transumptum Notarij alias non authenticum nihil probet. p. 392. n. 67. cum seqq.
 Delegato asserenti mandatum sue commissionis non creditur. p. 436. n. 9. & 10
 Delegatio Papæ, aut alterius Principis probanda erit per litteras. ibid. n. 12
 Delegatus nequit procedere in causa nisi prius ostensis literis sue commissionis, ibidem numero 13
 Delegatus ante litterarum presentationem subdelegans nihil agit, quia subdelegatio est actus iurisdictionis. p. 440. n. 24
 Delegato vim inferente & postea mortuo, vel habente salubre remedium, est querere vnum ex superstitibus coniudicibus nominatis in commissione cui de cetero violentie intemetur. p. 152. n. 38
 Delegatus certus esse debet de sua commissione non aliter quam per litterarum originalium ostentationem, & sibi factam presentationem. p. 153. n. 53
 Ita ut transumptum eorum non sufficiat ad exercitium iurisdictionis. ibid. n. 54
 Per delegationem causa factam Inquisitori non derogatur iurisdictioni Ordinarij, & e contra. p. 470. n. 60
 Iurisdictiono ordinaria est naturalis, delegata accidentalis, & odiosa, & vtraque commixta illa itam ad se trahit. ibid. n. 62. & 63
Depositi. Vide *Sequestrum*.
 Depositorio legata liberatio intelligitur, & restringitur de debito orto ex causa depositi, p. 235. n. 6. cum seqq.
Derogatio, Derogare. Vide *Ius patronat. Alienigena, Retentio*.
 Derogatio specifica Concil. Trid. requiritur, p. 206. n. 59
 Expressam derogationem requirit Conciliatis constitutio, ibid. n. 60
 Concil. Generale modernum specificam requirit derogationem, & non sufficit generalis cuiusque Concilij. ibid. n. 62
 Derogatione generali, nec speciali Concil. Trid. indigent concessionem Apost. propria manu Sanctissimi iuxta motum proprium Pij V. ibid. n. 63
 Derogationem Trid. etiam specificam non admitti in Hispania, qui testantur. ibid. numero 64
 Ex literis subscriptis propria manu Sanctissimi inferitur derogatio Concilij in vno casu e. cause omnes, 20. quia in eo sic specialiter decreuit quasi in cæteris videatur noluisse sufficere, ibid. n. 65
 Literæ impetratæ in derogationem, & contractionem Trident. examinantur in Senatu, qui variis modis discernit. ibid. n. 66. & seqq.
Destinatio. Vide *Solutio, Contractus, Locum, Ratio, Obligatio*.
 Ad effectum fortitendi forum alienum idem operatur locus contractus, & locus destinatae solutionis. p. 491. n. 43. & seqq.
 Ideo in loco destinatae solutionis non sortitur

quis forum, nisi ibidem fuerit reperitus. n. 45. & seqq.
 In loco destinatae solutionis Clericus venire potest absque consensu Episcopi si ibi reperitur, quia est prorogatio tacita, & à lege inducta. p. 492. n. 47
 Contrarium obseruatio ad idem adducitur. ibid. num. 48
Detentio. Vide *Retentio, Littera*.
Determinatio.
 Determinatio respiciens plura determinabilia debet ea pariformiter determinare. pag. 420. num. 9
Deuolutio. Vide *Commissio, Iurisdictiono*.
Deus.
 Deus miseretur eius, qui liberat miseros ab oppressionibus potentium. p. 6. n. 7
 Deus est protector generis humani, vti pluribus sacra Scripturae auctoritatibus comprobatur. ibid. n. 8
 Deum protectorem passim Rex Propheta inuocat. ibid. n. 9
 Deus liberat vi oppresses de manu potentium. ibid. n. 10
 Deus ab origine creationis de hominis tutela curauit. ibid. n. 11
 Deus vti verus protector præsto adest acclamantibus vi oppressis tacitis, & expressis. ibid. num. 12
 Multa Scripturae loca ad idem recitentur. ibidem.
 Dei exemplo Principes viduas habere debent sub sua protectione. ibid. n. 13
 Deus in humani generis protectione vitur Angelorum ministerio. ibid. n. 15
 Vt illos regant, dirigant, & teneantur à diabolicis violentiis. ibid.
 Deus mandauit Angelis, vt homines custodiant, & tueantur. p. 7. n. 16
 Deus cuncta ordinauit ad defensionem Reipublicæ. ibid. n. 19
 Deus reges creauit, vt protegant vi oppresses à violentiis. ibid. n. 20
 Deus abhorret violentias, & scandala. ibidem num. 18
 Protectionem (cum sæpe sit necessaria) non est verosimile, sibi referuare Deum, sed Regibus commississe. ibid. n. 27
 Ad Deum recursum immediate in singulis oppressionibus non est homini possibilis. ibidem num. 28
 Deus defensionem Ecclesie Regibus commendauit. p. 9. n. 43
 Et statum Ecclesie custodire, & eius tranquillitatem curare. ibidem à num. 44. cum sequentibus.
 Deo replicare, & argumentari Abraham, Iob, & Moysen pluribus sacra Scripturae locis legitur. p. 69. n. 14
 Dei incommutabilem naturam pro misericordia mutasse, & temperasse suam sententiam, sæpe in sacris litteris legitur. p. 74. n. 54
 Deus non dedit Principi iurisdictionem peccandi, nec auferendi alienum. p. 100. num. 10. & seqq.
 Dei protectionem inuocat Propheta Rex contra laqueum sibi absconditum. p. 449. n. 48
Dictio.

& Verborum.

Dictio.
 Dictio (sub prætextu) includit dolum quando pars malitiosè vitur recursum retentionis contra ius ad finem differendi, & impediendi executionem litterarum Apost. p. 41. n. 77. & n. 11. cum seqq.
 Plurimi Doctores grauissimi Salmantini, & Complutenses, qui sic intellexerunt verbum (sub prætextu) Bullæ Cœnæ, recensentur. ibid. n. 78
 Dictio (sub prætextu) declaratio. ibid. n. 79.
 Dictio (aut) est alternatiua, & sufficit alterum adimpleri. p. 42. n. 85
 Siue dispositio, quæ apponitur sit affirmatiua, siue negatiua concepta. ibid. n. 86
 Dictio (omnes) comprehendit omnes casus etiam non comprehensos in proprietate vocabuli. p. 164. n. 28. & 29
 Dictio (quomodolibet) qua vitur Tridentin. comprehendit omnem modum agendi. ibid. num. 30
 Dictio (dumtaxat) qua vitur Trident. restringit, & excludit omnes alios casus, & personas præter expressas. p. 324. n. 15
 Et est restrictiua, & taxatiua, & concludit negationem in alijs personis. ibid. n. 16
 Dictio (dumtaxat) & alia taxatiua in dispositione de aliquid faciendi, inducunt formam, & solemnitatem, ita vt aliter actus vitietur. ibid. n. 17
 Habet vim prohibitionis tacitæ, & expressæ. ibid. n. 18
 Dictiones taxatiua exponuntur negatiua. ibid. n. 19. & seqq.
 Dictio (dumtaxat) qua vitur Tridentin. in cap. cause omnes, exponitur tanquam taxatiua, vt solus Ordinarius. p. 325. num. 21. & seqq.
 Dictio (nisi) inter alios effectus limitatiuos, seu negatiuos importat conditionem, maxime relata ad tempus futurum. ibid. n. 25
 Dictio (nisi) importat formam. ibid. n. 26
Dignitas.
 Dignitas vnaquæque sua iura retinet separabiliter, & iuxta quam contrahitur, attenditur qualitas non alterius dignitatis. p. 315. n. 37. & seqq.
 Dignitati si ex priuilegio aliquis casus datur est perpetuus, & non eligitur industria personæ, quia successores sunt incerti. p. 379. n. 9. & seqq.
Dilatio. Vide *Terminus*.
 Dilatio, tempus, aliæ conditio respiciens executionem contractus dumtaxat non reddit conditionalem principalem dispositionem, sed pura remanet. p. 387. n. 15
Dispensare, Dispensatio, Dispensatio.
 Dispensatio Principis, vt alienigena possit in Regno beneficia obtinere, habet locum in beneficio iam obtento. p. 129. n. 8
 Dispensatio ad obtinendum beneficia incompatibilia, prodest ad iam obtenta retinenda. ibid. n. 9
 Dispensationes committuntur Ordinarijs ex decreto Trid. p. 220. n. 33
 Dispensationes matrimoniales committuntur inferioribus Ordinarijs habentibus quasi Episcopalem iurisdictionem. ibid. n. 35

Dispositio, Disponere.
 Dispositio in futurum ordinata multoties operatur in præterito, & in iam facto. p. 128. n. 3. & seqq.
 Dispositio discretiua separata, & arguit diuersitatem, & separationem, ita vt vnum cum alio non confundatur. p. 316. n. 45
 Dispositio omnis tacitam conditionem habet, rebus sic stantibus, ita vt ab ea recedatur noua superueniente causa. p. 342. n. 50
 Dispositio non potest verificari nisi prius verificetur suppositio. p. 370. n. 18
 Si præcessit dispositio distributiua inter aliquos, & postea sequatur generalis copulatiua inter illos, intelligitur iuxta distributionem præcedentem singula singulis referendo. p. 42. n. 84. & seqq.
 Vbi aliquid disponitur sub aliquo supposito, prius debet de isto constare. p. 227. n. 28
 Dispositioni priori quando aliquid additur, vel detrahitur in substantia, tempore, aut qualitate, quando noua dicitur dispositio. p. 257. num. 27
 Dispositio omnis recipit restrictionem ad significationem, & comprehensionem adiuncti. p. 235. n. 6
 Et de exemplis. ibid. à n. 7. cum seqq.

Dives. Vide Pauper.

Diuisio, Confinium, Diocesum & Præuinciarum.
 Vide *Princeps, Regalia, Papa*.

Diuisio hereditatis facienda inter cohæredes prouocatos, si vnus sit Clericus, vni iudici, nempe Ecclesiastico pertinet. p. 309. num. 11. & seqq.

Domus, Dominium.

Reges non sunt effectus domini bonorum particularium, sed eorum creatus protector. p. 11. n. 76. & 77
 Imperator non habet dominium in rebus particularium subditorum. pag. 101. num. 23. & seqq.
 Dominium rei non transfertur ex te iudicata ante eius executionem, & possessionem apprehensionem. p. 335. n. 12

Donatio.

Donationem à se factam, priuilegium, aut contractum, quando ob publicam utilitatem possit Rex renocare, vel eius successor. p. 103. n. 35. & seqq.
 Donatio tacite inducta à lege non requirit acceptationem. p. 398. n. 10

E

Ecclesia, Ecclesiasticus. Vide *Respublica, Rex, Princeps*.

AD Ecclesiarum reparationem, & reedificationem potest Rex sequestrare redditus eiusdem. p. 8. n. 32
 Ad Ecclesie praesidium, & dogmatum, præcipue dirigi debet Principis officium. ibid. à n. 29. & seqq.
 Ad Ecclesiasticam functionem quæ spectant, boni Principis est tueri. ibid. n. 39
 Ecclesie tranquillitas, & Religionis Principi interest. ibid. n. 40

Index Rerum,

Ecclesie defensionem Principibus commenda-
uit Deus. *ibid.* n. 43
Ecclesie res tueri debet Princeps speciali stu-
dio. p. 9. n. 49. & seqq.
Et cultum Diuinum. *ibid.*
Ecclesiam vt iuarent Principes, principaliter
à Deo potestatem acceperunt. num. 52. & 53.
ibidem.
Ab Ecclesia debet Princeps vim, fraudes, tur-
bas, & externa mala accere. *ibid.* n. 54. & 55.
Ecclesiam defendere Principes in coronatio-
ne iurant, cuius sunt protectores. pag. 10.
num. 58
Ecclesie murus est Regis manus. *ibid.* n. 61
Ecclesie protector vocatur Rex. *ibid.* n. 64
In Ecclesiarum pace consistit Imperij securitas.
p. 11. n. 71
Inter Ecclesiasticos cognoscit Rex de Regali-
bus. p. 16. n. 132. & seqq.
Ecclesiastici ratione regalium, quæ tenent se-
quantur forum Regis temporale. p. 17. n. 136
Inter Ecclesiasticos potest Rex cognoscere su-
per protectione vi oppressorum, quæ Regi
competit de iure vti Regalia, cum aliter
suum auxilium præstare non possit. *ibidem*
num. 148
Ecclesia Orientalis Ius Canonicum non recepit
ob morum diuersitatem. p. 48. n. 132
Ecclesia complectitur varia Regna habentia var-
ios ritus, & modos vinendi. p. 50. n. 151
Ecclesiastica Instituta, & Concilia laudabilitè
in Regno obseruata, & moribus Prouincia-
rum recepta, semper conseruanda sunt. p. 94.
num. 4
Ecclesie vniuersalis concordia custoditur, si
quæ à patribus instituta sunt, atq; subsequens
reuerenter obseruet. *ibid.* n. 10
Ecclesia multa debet tollerare ob scandali ti-
morem. p. 95. n. 16. & seqq.
Ecclesiam, eiusque libertatem, & immunitatem
tueri Principum Christianorum officium est.
p. 201. n. 11. & seqq.
In Ecclesia nonnunquam Principes sæculi cul-
mina tenent, vt disciplinam Ecclesiasticam
muniant, & seditiones rigore Principum
conterantur. *ibid.* n. 12
Ad Ecclesie tuitionem tenentur Principes ex
debito regalis officij, etiam non postulata,
cum ipsorum studij, & religionis interest.
p. 202. n. 13
Ecclesia mos est antiquus, vt Imperatores in-
ter sint Concilijs, vt necessaria Republicæ
spirituali liberè proponantur, & modis om-
nibus exquantur, & Principum terrore
impedimenta auellantur. *ibidem* num. 22.
& seqq.
Ecclesie protectores fecit Deus Principes iuxta
decretum Tuid. p. 203. n. 26. & seqq.
Ecclesiasticæ personæ, quæ interueniunt in exe-
cutione litterarum Apostolicarum contraue-
nientium priuilegijs, & consuetudinibus ho-
rum Regnorum, amittunt naturalitatem, &
suorum beneficiorum fructus sequestrantur.
p. 374. n. 60. & seqq.
Quid si sint laici? *ibidem* à num. 57. & seqq.
& à n. 62.
Edicta. Vide *Citatio, Cedula, Declaratio.*
Edicta publicis locis affigenda ob timorem, &
potentiam aduersarij debent esse publica in-
strumenta confecta per Notarium causæ cum

testibus, & à iudice sigillata. p. 371. num. 32.
& seqq.
Effectus.
De varijs effectibus rei redactæ ad priorem sta-
tum, & naturam. p. 140. n. 105. remissuè, &
p. 341. n. 38. & seqq.
Effectum infinitum non potest procedere causa
finita, quia sicut limitatur potentia causæ, sic
eius effectus. p. 251. n. 12
Electio. Vide Nominatio, Capitulum,
Exraindiciale.
Eligere quando quis cogatur vnus ex titulis,
seu iuribus incompatilibus ad agendum,
vel se defendendum. p. 40. n. 71. & seqq.
Electio mero iure valida, si inde oriatur, vel ti-
meatur scandalum, executioni non traditur.
p. 111. n. 12. & seqq.
Electioe semel facta sublata potestas est iterum
eligendi. p. 293. n. 21
Electio semel facta irrevocabilis, & incommu-
tabilis redditur. *ibid.* n. 22. & seqq.
Electus repudians electionem de se factam po-
test ante acceptationem suæ repudiationis
iterum acceptare. p. 295. n. 38. & seqq.
Electio competens ex testamento fit irrevoca-
bilis, ex contractu autem variari semel po-
test. *ibid.* n. 45
Electio nulla non impedit variare, & iterum
validè eligere. *ibid.* n. 46
Electioibus assistit Prælati vti Prælati iuri-
dictionem habens. p. 361. n. 7. & seqq.
Quomodolibet inter electionem faciendam à
Capitulo opposito recedat pro suis exami-
nandis obiectionibus ad Ordinarium erit re-
currendum, qui iurisdictionem habet, & pri-
mam instantiam. p. 362. n. 16. cum seqq.
Electioibus & Capitularibus Prælati ideo as-
sistit vti talis, quia de incidentibus inter eli-
gendum iudicalem cognitionem requirenti-
bus cognoscit, quo sua prima instantia con-
sumitur. p. 363. n. 18. & seqq.
Senatus remittit causam Ordinario quomodo-
libet ante perfectam electionem oppositor
excipiens à Capitulo recedat. *ibid.* num. 21.
& seqq.
Ad quem pertinet ius confirmandi electionem,
aut faciendi collationem electio expectat
cognoscere super defectibus electionis, aut
electi oppositis. *ibid.* n. 22
Ab electione, & collatione iam facta per Cap-
itulum, & Prælatum assistentem vti talis,
non ad istum, sed ad eius Superiorem erit ap-
pellandum. *ibid.* n. 23. & seqq.
Commissio impetrata super appellatione ab
electione iam peracta per Capitulum, cui
Prælati vti talis assistit, per Senatum tra-
denda est parti, vt ea coram delegato vtiatur.
p. 364. n. 29
Ab electione appellans opponendo defectus
contra eam, aut electum, tenetur seruare
formam iuramenti, cap. vt circa, de elect.
lib. 6. alias corruit appellatio. *ibid.* num. 33.
cum seqq.
Ab electione appellans non seruata forma iura-
menti nequit iterum cum ea eandem viam
appellationis proficere coram Superiore, sed
altera via ius proprium deducere coram Or-
dinario. p. 365. n. 36. & seqq.
Electioem vnus ex superstitibus executori-
bus nominatis pertinere impetranti priuati-
uè,

& Verborum.

tiuè, mortuo primo præoccupante iurisdictionem,
securatur Christophorus de Paz. p. 149.
num. 11.
In impetrantis potestate sicut fuit à principio
vri, vel non vri rescripto, ita ad eum priuati-
uè expectat eligere vnus ex superstitibus,
mortuo eo, qui causam cepit, argumentatur
ipse Paz. *ibid.* n. 14
Mortuo executori, electionem priuatiuam vnus
ex superstitibus nominatis pertinere vtrique
parti, constanter tuetur Author contra Paz.
ibid. n. 14. & seqq.
Commissio facta communi, & iure æquali-
ter quæsitio vtrique parti electio ex supersti-
tibus æqualiter vtrique competit præuen-
tiuè. p. 150. n. 16
Eligendi ius, aut nominandi si competit pluri-
bus in solidum, inter eos admittitur præuen-
tione, & præuolat præoccupans. *ibid.* n. 18
Vt in procuratoribus in solidum datis. *ibidem*
num. 19
Iudicium plurium competentium electio, com-
petit prius prouocanti, etiam inuito aduersa-
rio. *ibid.* n. 21
Impetrantis facultas eligendi à principio vnus
ex executoribus nominatis in sua commissio-
ne, extincta fuit per primam electionem
validè de se factam. *ibid.* n. 22
Eligendi facultas, siue competens ex testamen-
to, siue ex contractu, extinguitur, si fiat per
contractum inter viuos. *ibid.* n. 23
Electio vnus iudicis ex nominatis facta ab ini-
tione per impetrantem per contractum facta
intelligitur, cum in iudicio quasi contraha-
tur. *ibid.* n. 24
Eligendi facultas semper consumitur, quoties
ex electione semel facta ius fuit alicui quæ-
situm. *ibid.* n. 25
Re non integra per commissionis præsentatio-
nem, commissio fit communis vtrique parti,
& æqualiter ius quæsitum, ac pariter ius
eligendi vnus ex superstitibus. pag. 151.
num. 28
Eligendi vnus ex superstitibus executoribus
facultas si competeret impetranti priuatiuè,
grauè foret inconueniens, qui vel tardius, vel
nunquam eligeret. *ibid.* n. 30
Impetrans mortuo iudice Delegato, non habet
iudicem, qui ei possit præfigere terminum, ad
eligendum alium ex superstitibus in sua
commissione nominatis. *ibid.* n. 32
In duobus malis minus est eligendum. p. 154.
num. 19
Ad examen litterarum Apost. infingentium
priuilegia S. Inquisitionis Rex priuatiuè eli-
git fidelissimos Senatores, qui omni secre-
to Regem consulant de inconuenientijs.
p. 466. n. 37.
Emphyteusis.
Emphyteuticum ius Prælati emens ab em-
phyteuta sua pecunia non consolidatur cum
proprietas Ecclesie, nec Prælati hæres illud
tenetur restituere successoris dignitatis. p. 316.
n. 39. & 30.
Empio, Empor. Vide Venditio.
Delegatus ex commissione subscripta manu
Sanctissimi nequit cognoscere de controversia
nota tertio emptori rei subhastate vi-
gore dictæ commissionis. p. 354. num. 1. cum
seqq.

Emptor pignoris subhastati legitimo efficitur
titulo possessor. *ibid.* n. 2
Contra emptorem pignoris subhastati posses-
sorem iudicium morum nouum est intentan-
dum coram suo iudice Ordinario ex Tuid.
ibid. n. 3. & seqq.
Empio pro persona nominanda per emptorem
sustinetur, ita vt facta nominatione terro-
trahatur, ac si à principio ipsa contraheret.
p. 153. n. 46
Ens.
De non ente ad ens non potest fieri transitus.
p. 487. n. 21. & 26
Episcopus. Vide Ordinarius.
Episcopus intra cuius Diocesim Prælati inferi-
or prætendit iurisdictionem in matrimo-
nialibus, & criminalibus, exercet iurisdictionem
priuatiuè antequam probetur immemorialis.
p. 221. n. 43. cum seqq.
Probari tamen debet immemorialis per tres
conformes. *ibid.* n. 47. & seqq.
Episcopus quando debeat, vel non, manentem
in iurisdictione prætensa per inferiores. p. 222.
n. 53. remissuè.
Episcopus potest esse iudex in causa suæ Eccle-
siae. p. 225. n. 15. & seqq.
Episcopus in causa suæ Ecclesie reputatur legiti-
mus iudex, ac si causa tangat ius suum per-
sonale nullo modo. *ibid.* n. 15. & 17
Episcopus in criminalibus pro offensa sibi illata
potest malefactoris punire. *ibid.* n. 16
Episcopi possunt esse iudices in causis suæ Ec-
clesie. p. 226. n. 18
Episcopus in iis in quibus potest esse iudex,
quæ non spectant ad suam, vel suorum princi-
pale commodum potest etiam conuocare
Capitulum. *ibid.* n. 19
Episcopus licet non prohibeatur de iure esse
iudicem in causa suæ Ecclesie, aut dignita-
tis, potest tamen ob id recusari. *ibid.* num. 21.
& 22
Episcopus licet in causa suæ Ecclesie queat
vt suspectus recusari, ante recusatorem tamen
est iudex competens, & sententia tenet.
ibid. n. 23
Episcopus si sit de aliquo Collegio sortitur lo-
cum non secundum dignitatem Episcopalem,
sed secundum antiquitatem dignitatis
Collegialis. p. 314. n. 21. & seqq.
Episcopus an sit competens in prima instantia
super iurisdictione prætensa per Prælatos in-
feriores. p. 320. n. 23. cum seqq.
Episcopus cognoscit in prima instantia super iurisdictione
prætensa per Decanum, & Archidiaconos in
criminalibus, & matrimonialibus ex immemoriali.
p. 318. n. 7
Et interim quod per tres conformes immemorialis
probat, Episcopus exercet, & man-
tenetur. p. 319. n. 14
Episcopus licet in causa tangente suum perso-
nale interesse iudex esse nequeat, potest tamen
in tangente suam dignitatem, & Eccle-
siam. p. 318. n. 8. cum seqq.
Episcopus in causa suæ Ecclesie potest allegari
suspectus dummodo recusatōis causa ante
omnia proponatur. p. 319. n. 11
Episcopus manentem in iurisdictione præ-
tensa per Decanum, & Archidiaconos ex im-
memoriali, interim quod ista per tres con-
formes probatur. *ibid.* n. 14. cum seqq.
Z z 2 Ad